

ХУЛОСАИ

ниҳоии шурои диссертатсионии 6D. КОА-21 назди Донишгоҳи миллии Тоҷикистон

Диссертатсия барои дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD), доктор аз рӯи ихтисоси 6D020502 – Забони тоҷикӣ

Парвандаи аттестатсионии № _____
Қарори шурои диссертатсионӣ аз 15.09.2022, №17

Барои сазовор донишманди Муртозоев Холмурод Ризоқулович, шаҳрванди Ҷумҳурии Ўзбекистон ба дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD), доктор аз рӯи ихтисоси 6D020500 – Филология (6D020502 – Забони тоҷикӣ).

Диссертатсияи Муртозоев Холмурод Ризоқулович дар мавзӯи “Вижагӣҳои савтӣ ва лексикӣ-семантикии ашъори намояндагони сабки хуросонии адабиёти тоҷику форс” барои дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD), доктор аз рӯи ихтисоси 6D020500 – Филология (6D020502 – Забони тоҷикӣ) рӯзи 22-юми июни соли 2022 (қарори №10) аз ҷониби шурои диссертатсионии 6D.КОА-021-и назди Донишгоҳи миллии Тоҷикистон (734025, ш. Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ, 17) барои Ҳимоя иҷозат дода шудааст.

Довталаби дараҷаи илмӣ Муртозоев Холмурод Ризоқулович, шаҳрванди Ҷумҳурии Ўзбекистон, 14-уми октябри соли 1988 дар деҳаи Кӯли ноҳияи Шаҳрисабзи вилояти Қашқадарӣи Ҷумҳурии Ўзбекистон, дар оилаи омӯзгор таваллуд шудааст. Солҳои 2008-2012 дар факултети филологияи тоҷики Донишгоҳи давлатии Самарқанд таҳсил намуда, соли 2015 шӯбаи магистратураи кафедраи забон ва адабиёти тоҷики донишгоҳи мазкурро хатм кардааст. Соли 2018 дар асоси роҳхати ректори Донишгоҳи давлатии Самарқанд (03.10.2018; №3921-10) ва Созишномаи ҳамкории байнидонишгоҳии Донишгоҳи давлатии Самарқанд бо Донишгоҳи миллии Тоҷикистон ба сифати докторант (PhD)-и кафедраи таърихи забон ва типологияи ДМТ қабул шудааст.

Муртозоев Холмурод Ризоқулович аз 01.02.2022 то ҳол ба ҳайси ассистенти кафедраи филологияи тоҷик ва забонҳои шарқи хориҷии Донишгоҳи давлатии Самарқанд кор мекунад.

Мушовири илмӣ – доктори илми филология, профессори кафедраи таърихи забон ва типологияи Донишгоҳи миллии Тоҷикистон Саломиён Муҳаммадвуд Қаюм мебошад.

Муқарризони расмӣ:

Қосимов Олимҷон Ҳабибович – доктори илми филология, мудири кафедраи забони тоҷикии МДТ “Донишгоҳи давлатии тиббии Тоҷикистон ба номи Абуалӣ ибни Сино”;

Амлоев Аминҷон Ятимович – номзади илми филология, дотсенти кафедраи забони тоҷикии Донишгоҳи славянии Россия ва Тоҷикистон, ба диссертатсия тақризи мусбат доданд.

Муассисаи пешбар – Донишкадаи давлатии забонҳои Тоҷикистон ба номи Сотим Улуғзода дар тақризи мусбати худ, ки аз ҷониби мудирӣ кафедраи забони тоҷикии ДДЗТ ба номи Сотим Улуғзода, номзади илми филология дотсент Усмонова М.Х. имзо ва аз ҷониби ректори ин муассиса, доктори илми филология, профессор Гулназарзода Жило тасдиқ шудааст, қайд менамояд, ки диссертатсияи Муртозоев Холмурод Ризоқулович дар мавзуи “Вижагиҳои савтӣ ва лексикӣ-семантикии ашъори намояндагони сабки хурсонии адабиёти тоҷику форс” таҳқиқоти илмии баанҷомрасида буда, ба талаботи “Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ”, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30.06.2021, №267 ба тасвиб расидааст, мувофиқ буда, муаллифи он барои дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD), доктор аз рӯи ихтисоси 6D020500 – Филология (6D020502 – Забони тоҷикӣ) сазовор аст.

Муассисаи пешбар ва муқарризони расмӣ бо назардошти муқаррароти бандҳои 31-33-35-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021, №267 тасдиқ шудааст, интиҳоб ва таъин гардидаанд. Интиҳоби муқарризони расмӣ ва муассисаи пешбар ба он асоснок мегардад, ки онҳо мутахассисони бевоситаи соҳаи забоншиносӣ буда, дар қорҳои илмию таҳқиқотӣ фаъолона иштирок менамоянд ва дар ин самт асару мақолаҳои зиёде таълиф кардаанд, ки мазмуну муҳтавои онҳо ба мавзуи диссертатсияи мазкур иртибот дорад.

Довталаби дараҷаи илмӣ вобаста ба мавзуи диссертатсия 7 мақола ҷоп намудааст, ки аз ин 4 мақола дар маҷаллаҳои тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва 3 мақола дар маҷмуаҳои илмии дигар ба нашр расидаанд.

Муҳимтарин интишороти муаллиф аз рӯи мавзуи диссертатсия:

1. Маҷаллаҳои илмии тақризшавандаи ҚОА-и назди Президенти ҶТ:

[1М]. Муртозоев, Х. Вижагиҳои ифодаи хушоҳангӣ дар ашъори шоирони сабки хурсонӣ / Х. Муртозоев // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон, № 1. – Душанбе, 2020. – С. 184-188.

[2М]. Муртозоев, Х. Ҷанбаҳои луғавию услубии мутақод [антоним]-ҳо дар осори шоирони сабки хурсонӣ / Х. Муртозоев // Паёми ДДБ. – Бохтар, 2020 № 1-4 [80]. – С. 70-73.

[3М]. Муртозоев, Х. Таҳлили баъзе вомвожаҳои ҷунонӣ дар осори намояндагони сабки хурсонӣ / Х. Муртозоев // Паёми Донишкадаи забонҳо. – Душанбе, 2021 № 3 [43]. – С. 59-66.

[4М]. Муртозоев, Х. Таҳлили баъзе вожаҳои ҳиндӣ, оромӣ ва суриёний дар осори шоирони сабки хурсонӣ / Х. Муртозоев // Суханшиносӣ [маҷаллаи илмӣ]. – Душанбе, 2022 №1. – С. 85-90.

2. Маҷаллаву маҷмуаҳои дигар:

[5М]. Муртозоев, Х. Баъзе вижагиҳои сабки хуросонӣ дар ашъори Саййидои Насафӣ / Х. Муртозоев//Саййидо ва саҳми ӯ дар инкишофи забон ва адабиёти тоҷик [маҷмӯи мақолаҳо аз конференсияи байналмилалӣ “Саййидо ва саҳми ӯ дар инкишофи забон ва адабиёти тоҷик”]. – Душанбе, 2019. – С. 51-54.

[6М]. Муртозоев, Х. Таҳлили баъзе вожаҳои ҳиндӣ, оромӣ ва суриёни дар осори шоирони сабки хуросонӣ / Х. Муртозоев // Забон – ҳастии миллат [маҷмӯи мақолаҳо бахшида ба 30-юмин солгарди Истиқлолияти давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон]. – Душанбе: ДМТ, 2021. – С. 74-83.

[7М]. Муртозоев Х. Таҳлили баъзе вожаҳои портӣ дар ашъори намоёндагони сабки хуросонӣ адабиёти тоҷику форс / Х. Муртозоев // Паёми ДДХ, №4 2021. – С. 109-113.

Ба автореферати диссертатсия аз ҷониби шахсони зерин тақризи навишта шуда, ба шурои диссертатсионӣ ворид гардидаанд:

1. Дар тақризи ба автореферати диссертатсия навиштаи номзади илми филология, декани факултети филологияи тоҷики Донишгоҳи давлатии Бохтар ба номи Носири Хусрав Назаров Меҳрубон Ниёзмадович чунин эрод гирифтааст:

- дар автореферат ҳангоми истинод ба афкор ва номи муҳаққиқон иштибоҳ ба назар мерасад;

- муҳаққиқ исми “Номхост”-ро бо ибораи “ном хост(ан)” омофон гуфтааст (авт.,с.25), ки, ба фикри мо, омоформ мебошад;

- пас аз баррасии вомвожаҳои туркӣ диссертант чанд вожаро аз забонҳои оромиву суриёни зикр кардааст. Аммо инро бо фасл ё зерфасли алоҳида ҷудо накардааст.

2. Тақризи ба автореферат навиштаи доктори илмҳои филология, профессор, декани факултети филологияи Донишгоҳи давлатии Бухоро Раҷабов Дилшод Зарипович ва доктори фалсафа (PhD), дотсенти кафедраи филологияи Эрон-афғони Донишгоҳи давлатии шарқшиносии Тошканд Нуриддинов Н.Н. комилан мусбат буда, диссертатсия барои дарёфти дараҷаи илмӣ доктори фалсафа (PhD), доктор аз рӯи ихтисоси 6D020500 – Филология (6D020502 – Забони тоҷикӣ) сазовор дониста шудааст.

3. Дар тақризи ба автореферат навиштаи номзади илми филология, дотсент, мудири кафедраи забони тоҷикии Донишгоҳи давлатии Хучанд ба номи академик Бобочон Ғафуров Олимҷонов Мӯсо Обидович чунин пешниҳоду эродҳо қайд шудаанд:

- истифодаи адабиёти илмӣ, мисли китоби якуми асари ҷомеи “Забони миллат – ҳастии миллат”-и Э. Раҳмон, “Масъалаҳои сабкшиносӣ”, “Таҳқиқи услуби осори адабӣ”-и М.Хоҷаева (Мирзоюнус) ва ғайра ба манфиати кор буд.

- тарҷумаи таърифи сабк (с. 9), ки аз маводи шабакаҳои иҷтимоӣ (интернет) баргирифта шудааст, таҷдиди назар меҳаҷад.

- ҳангоми таҳлили ҳодисаи монандшавӣ дар занҷираи гуфтор чанд воҷаро зикр мекунад, аммо қорбасти онҳоро дар осори намояндагони сабки хуросонӣ бо оварди намуна собит накардааст.

- дар автореферат баъзе ғалатҳои имлоӣ, китобат ва техникаӣ (ниг. с. 5, 10, 16, 19, 26) дида мешавад.

Муқарризони расмӣ ва ғайрирасмӣ дар баробари муайян кардани баъзе эроду нуқсонҳои диссертатсия ва автореферати он (тоҷикӣ ва русӣ) аҳаммияти ҷанбаҳои назариявӣ амалӣ ва навовари қор, инчунин, дастовардҳои илмӣ муаллифи диссертатсияро таъкид карда, онро барои дарёфти дараҷаи илмӣ доктори фалсафа (PhD), доктор аз рӯи ихтисоси 6D020500 – Филология (6D020502 – Забони тоҷикӣ) сазовор донистанд.

Шури диссертатсионӣ қайд менамояд, ки довталаби дараҷаи илмӣ дар асоси таҳқиқоти илмӣ чунин масълаҳоро муқаррар намудааст:

– вижагиҳои забони сабки хуросониро аз замони нахустин омилҳои пайдоиш то ба рӯзгори сулолаҳои эронӣ Тоҳириёну Саффорӣ ва Сомонӣ таҳлилу таҳқиқ намуда, оид ба маъноӣ луғавӣ истилоҳии сабки адабӣ, робитаи сабкшиносӣ бо услубшиносӣ ва ҷузъиётҳои фарқкунандаи сабку услуб ва заминаҳои таҳаввули низомӣ оғӣ, луғавӣ забони порсии дарӣ (тоҷикӣ)-ро ба таври васеъ мавриди таҳқиқу баррасӣ қарор додааст, ки аз таҳқиқоти қаблӣ дар ин самт анҷомёфта қомилан фарқ мекунад.

– ба таври васеъ таҳлилу таҳқиқ намудани вижагиҳои забони ашъорӣ намояндагони сабки хуросонӣ адабиёти тоҷику форс аз масълаҳои муҳим дар забоншиносии тоҷикӣ ба шумор меравад, зеро тамомӣ вижагиҳои фонетикӣ, лексикӣ-семантикӣ ва услубӣ марҳилаи ташаккули забони порсии дарӣ дар он инъикос ёфтааст. Бинобар ин, ашъорӣ намояндагони сабки хуросонӣ, ба вижа “Ашъорӣ ҳамасрони Рӯдакӣ” яке аз манбаҳои муҳимми пажӯҳиш барои забоншиносии муосири тоҷик маҳсуб мешавад. Таҳлилу таҳқиқи вижагиҳои забони осори мавриди назар барои муайян кардани тамомӣ вижагиҳои фонетикӣ, луғавӣ, наҳвӣ ва услубӣ забони тоҷикӣ аҳаммияти муҳим дошта, барои муайян кардани раванди шаклгирии забони адабии тоҷикӣ мусоидат карда метавонад.

– исбот шудааст, ки нахустин байте, ки ба забони дари тоҷикӣ гуфта шудааст, ҳамон байтест, ки ба Баҳроми Ғури Сосонӣ (420-438) нисбат медиҳанд ва порашеърҳое, ки аз тарафи мардуми маҳаллии Мовароуннаҳру Хуросон суруда шудааст, ба мисли шеърӣ мардуми Бухоро ва шеърӣ дар ҳаҷви ҳокими шикастхӯрдаи Хуросон дар муқобили амири Хатлон ва Ҳокими турк, ки балхӣ гуфтаанд, қуҳантарин шеърҳое мебошанд, ки барои ташаккули сабки хуросонӣ замина фароҳам овардаанд. Дар замони Тоҳириёну Саффорӣ он замина рӯ ба инкишоф ниҳода, дар замони Сомонӣ ба қуллаи баланду ниҳояти худ расид.

Ашъори намояндагони сабки хуросонӣ марҳилаи ташаккули забони порсии дарӣ ба шумор рафта, муҳимтарин хусусиятҳои овой, луғавӣ ва сарфии марҳилаи ташаккули забон дар онҳо инъикос ёфтааст.

– таҳқиқи заминаҳои бунёдии забони адабии порсии дарӣ-тоҷикӣ дар замони рушди сабки хуросонӣ нишон дод, ки таркиби луғавии забони порсии дарӣ, асосан, аз калимаҳои худӣ иборат буда, шоирон бо он шеър эҷод мекардаанд. Ин забон бар пояи забони форсии миёна бунёд ёфта, аз забонҳои давраи миёнаи эронӣ, ки дар ҳавзаи Мовароуннаҳру Хуросон буданд, таркиби луғавиашро ғанӣ гардондааст.

– баррасии вижагиҳои овоии ашъори намояндагони сабки хуросонӣ нишон дод, ки дар ин давра ҳанӯз золи аҷамӣ дар истеъмол буда, афзоиши алиф дар аввалу охири вожаҳо бештар дида мешавад, ки ин аз вижагиҳои савтӣ ва лексии забони адабии тоҷикии асрҳои IX-X маҳсуб меёбад ва инчунин ҳодисаҳои фонетикӣ – монандшавӣ, таҳфиф, коҳиш, афзоиш ва ҷойивазкунии фонемаҳо дар занҷираи гуфтор ҷой доранд.

– мавқеи вожаҳои қадимаи эронӣ – вожаҳои портӣ ва сугдӣ дар ашъори ҳамасрони Рӯдакӣ назаррас буда, боиси ғановати забон дар марҳилаи мазкур ва воситаи пуробурангии шеъри шоирон гардидаанд. Корбурди вомвожаҳои арабӣ нисбат ба адвори баъдӣ камтар буда, вомвожаҳои юнонӣ, ҳиндӣ ва туркӣ дар ашъори Рӯдакӣ ва ҳамасрони ӯ ҷой доранд.

– категорияҳои луғавӣ – муродифот, мутазод ва омонимҳо дар шеъри шоирони сабки хуросонӣ нақши босазое гузоштааст, ки адибон онҳоро бо маҳорати хос истифода бурдаанд.

Объекти (маводи) таҳқиқот. Таҳлилу баррасии “Вижагиҳои савтӣ ва лексикӣ–семантикии ашъори намояндагони сабки хуросонии адабиёти тоҷику форс”-ро маводи манзуми намояндагони сабки хуросонии адабиёти тоҷику форс, хосатан ашъори ҳамасрони Рӯдакӣ, ки зиёда аз 60 нафаранд, ташкил намудааст.

Инчунин, барои нишон додани далелу шоҳид адабиёти зерин чун сарчашма пазируфта шудааст:

1. Ашъори ҳамасрони Рӯдакӣ [таҳти таҳрири Абдулғанӣ Мирзоев – Сталинобод: Нашриёти давлатии Тоҷикистон, 1958. – 407 с.]. 2. Ашъори ҳамасрони Рӯдакӣ [Таҳияи матн ва луғату тавзеҳот аз Худой Шарифов ва Абдушукур Абдусатторов], Ахтарони адаб [ҷилди 2. Душанбе: Адиб, 2007. –480 с.] ташкил доданд. Ҳамчунин маводи таҳқиқи аз осори шоирони алоҳида – Шаҳиди Балхӣ, Робиаи Балхӣ, Абушақури Балхӣ ҷамъоварӣ шудааст.

Аҳаммияти назариявии таҳқиқ дар он зоҳир мешавад, ки вижагиҳои забонии ашъори намояндагони сабки хуросонӣ ба услуби имрӯзаи забони адабӣ ва гуфтугӯии тоҷикӣ монандӣ дошта, асолати худро маҳз дар забони имрӯзаи тоҷикӣ, ки забони давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон аст, бо ҳамон покизагӣ нигоҳ дошта, идома додааст, ки зиёда аз ҳазор сол пеш дар

замони Рӯдакӣ ва ҳамасронаш дошта буд. Ҳамгуниҳои забони порсии дарӣ бо забони муосири тоҷикӣ дар вижагиҳо ва ҳодисаҳои фонетикӣ дар занҷираи гуфтор, дар маъноии луғавию семантикии вожагон ҷой доранд. Тафовут дар таркиби луғавии осори адабии марҳилаи аввали инкишофи забон аз забони муосир мушоҳида мешавад. Пажӯҳиши вижагиҳои дастуриву луғавии забони адабии тоҷик яке аз самтҳои муҳимтарини забоншиносии тоҷик аст, ки сарвати бебаҳои маънавии моро дар давоми беш аз ҳазор сол ба шакли таҳқиқоти сохтору мазмуни воҳидҳои забон ба ҳаводорон ва соҳибзабонон муаррифӣ месозад.

Вобаста ба мавзӯ ва муҳтавои диссертатсия дар қор, асосан, аз метод ва равиши муқоисавӣ-таърихӣ ва усули тасвирӣ истифода шудааст. Ҳамчунин дар қор усули умумиилмӣ мушоҳида, шарҳдиҳӣ ва усулҳои махсуси таҳлили фонетикӣ, семантикию услубӣ, усули таҳлили лингвистикии матни бадеӣ, таҳлили тафсири луғавӣ мавриди истифода қарор гирифтаанд. Ҳадафи қорбурди ин усулҳо равшан кардани тамоюлҳои умумӣ ва таҳлили хусусиятҳои баёни суҳанварони сабки хуросонӣ ва давраи кунунӣ рушди забони адабии тоҷикӣ аст, ки ин нукта арзиши илмӣ диссертатсияро афзун месозад.

Дар раванди таҳқиқ осори илмӣ ва назариявии муҳаққиқони забоншиносии ватаниву хориҷӣ, ба монанди С. Айнӣ, А. Мирзоев, Д. Т. Тоҷиев, Н. Маъсумӣ, К. Бартоломей, А. А. Фрейман, М. Н. Боголюбов, В. Б. Ҳеннинг, В. А. Лившиц, И. М. Оранский, В. С. Расторгуева, Д. И. Эделман, Л. П. Борисович, С. Нафисӣ, Б. Қариб, М. Муин, Деххудо, М. Баҳор, С. Шамисо, З. Қосимӣ, Ж. Омӯзгор, А. Тафаззулӣ, А. Каримов, Д. Саймиддинов, Р. Ғаффоров, Б. Камолиддинов, Ҳ. Маҷидов, Д. Хоҷаев, М. Қосимова, М. Саломиён, З. Мухторов, Қ. Мухторӣ, О. Қосимов, У. Саъдуллоев, С. Мирзозода, С. Анварӣ, Р. Шодиев ва луғату пешгуфтори фарҳангномаҳо самаранок истифода шудаанд.

Аҳамияти натиҷаҳои бадастовардан довталаб барои дарёфти дараҷаи илмӣ дар амалия чунин тасдиқ карда мешавад, ки натиҷаҳои илмӣ бадастомада ва маводи гирдовардари дар раванди таълиму тадриси таҳассусҳои филологӣ, барои навиштани китобҳои дарсӣ ва васоити таълимӣ доир ба таърихи забони адабӣ ва грамматикаи таърихӣ метавон истифода бурд. Баррасии таҳқиқ дар илми забоншиносии имрӯзаи тоҷикӣ ва барои таълими фанҳои ихтисоси филологӣ, хусусан, сабкшиносӣ, услубшиносӣ, вожашиносӣ, маъношиносӣ (семантика), луғатнигорӣ, таълифи фарҳангҳои осори шоирон ва таълифи дастуру воситаҳои таълимӣ ва китобҳои дарсӣ маводи муфиде дода метавонад. Ҳамчунин фаслҳои алоҳидаи ин таҳқиқро ба сифати фанни курс ва семинари ихтисос дар факултетҳои филологии таҳсилоти олӣ метавон мавриди истифода қарор дод.

Мутобиқати мавзуи диссертатсия бо шиносномаи ихтисоси илмӣ.
Диссертатсия таҳти мавзуи “Вижагиҳои савтӣ ва лексикӣ-семантикии ашъори намояндагони сабки хуросонии адабиёти тоҷику форс” барои дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа [PhD] – доктор аз рӯи ихтисос, аз рӯи шиносномаи ихтисоси 6D020500 Филология (6D020502 – Забони тоҷикӣ) мутобиқат мекунад.

Саҳми фардии муҳаққиқ дар он зоҳир мегардад, ки масъалаҳои асосии дар диссертатсия тақиқшаванда аз ҷониби ӯ тарҳрезӣ шудаанд. Муҳаққиқи диссертатсия дар асоси омӯзиши амиқи маводи таҳқиқшаванда бори аввал ба таври хронологӣ заминаҳои пайдоиши сабки хуросонӣ ва давраҳои он – Тоҳириёну Саффорӣён ва Сомониёно аз нигоҳи илми забоншиносӣ таҳлилу баррасӣ намудааст. Таҳқиқи мазкур натиҷаи омӯзиш ва кӯшишҳои илмии докторанти PhD дар тӯли се сол мебошад. Фаслҳои асосии таҳқиқи мазкур дар ҷаласаҳо, семинарҳои илмии кафедраи таърихи забон ва типологияи ДМТ муҳокима шудаанд.

Дар ҷаласаи шурои диссертатсионии 6D.КOA-21-и назди Донишгоҳи миллии Тоҷикистон аз 15 сентябри соли 2022 дар бораи ба Муртозоев Холмурод Ризоқулович додани дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD), доктор аз рӯи ихтисоси 6D020500 – Филология (6D020502 – Забони тоҷикӣ) қарор қабул карда шуд.

Ҳангоми гузаронидани овоздиҳии пинҳонӣ 15 нафар аъзои шурои диссертатсионӣ, ки бо фармоиши Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 1-уми июни соли 2022, №210/шд ба ҳайати шуро ворид шудаанд, 14 нафар иштирок доштанд, ки аз онҳо 5 нафар доктори илм аз рӯи ихтисоси диссертатсияи баррасишаванда мебошанд.

Аз 14 нафар аъзои шурои диссертатсионӣ дар ҷаласаи иштирокдошта овоз доданд: тарафдор – 14 нафар, муқобил – нест, бюллетенҳои беътибор – нест.

Раиси шурои диссертатсионӣ,
доктори илми филология, профессор

Хоҷаев Д.

Котиби илмии шурои диссертатсионӣ,
доктори илми филология, профессор

Ҷӯраева М.

15.09.2022